

כוח קודס של משמרות המהפכה - המשימה הושלמה!

מיכאל (מיקי) סגל

דצמבר 2011

באמצע אוקטובר 2011 חשפו הבולשת הפדרלית (FBI) ומנהל אכיפת הסמים (DEA) האמריקני מזימה להתנקש בשגריר סעודיה בארצות הברית. על פי גיליון ההאשמות, עמדה איראן מאחורי המזימה, והגוף המבצעי האחראי על תכנון וביצוע ההתנקשות - באמצעות קרטל סמים מקסיקני - היה כוח קודס (ירושלים) של משמרות המהפכה האיראניים (IRCG-QF), אשר עוסק, בין היתר, במבצעים מיוחדים מחוץ לאיראן.

חשיפת מעורבותו של כוח קודס של משמרות המהפכה, לרבות בכיריו, במזימת התנקשות על אדמת ארצות הברית (שפורטה בהרחבה בכתב האישום)¹, הפכה את כוח קודס בפרט, ואת מעורבותה של איראן בטרור בינלאומי בכלל, לנושא לוהט באיראן ובמידה פחותה יותר בארצות הברית ובאירופה. משרד האוצר האמריקני הטיל סנקציות על חמשת האנשים שהיו מעורבים בניסיון ההתנקשות בשגריר הסעודי, וביניהם מפקדו של כוח קודס של משמרות המהפכה, קאסם סולימאני, אשר "מפקח על קציני כוח קודס שהיו מעורבים במזימה". סולימאני סומן בעבר על ידי משרד האוצר האמריקני על פי צו נשיאותי 13382, על סמך מערכת היחסים שלו עם משמרות המהפכה. הוא סומן גם במאי 2011 על פי צו נשיאותי 13572, שמתמקד בהפרת זכויות אדם בסוריה, בשל התפקיד שמילא כמפקד כוח קודס של משמרות המהפכה, הצינור הראשי של התמיכה האיראנית במנהלת המודיעין הכללי הסורי.

עבור ארצות הברית לא היה זה כמובן המפגש הראשון עם כוח קודס של משמרות המהפכה. כוחות אמריקנים בעיראק ובאפגניסטאן שילמו מחיר דמים יום-יומי על פעילויות הארגון והסיוע שהוא מגיש, בין היתר באמצעות החיזבאללה הלבנוני, לארגונים שיעים קיצוניים בעיראק ולארגון הטליבן באפגניסטאן. אף על פי כן - גם אחרי חשיפת המזימה היומרתית להתנקש בשגריר הסעודי, שהייתה גורמת אף לפגיעה באזרחים אמריקנים תמימים באזור ההתקפה - ממשיך הממשל האמריקני להתייחס באורך רוח כלפי פעילויות הטרור האיראני בכלל, וכלפי אלה של כוח קודס של משמרות המהפכה בפרט. זאת, חרף מודעותו של הממשל לנזקים שגורם כוח קודס לזירות הפעילות העיקריות של ארצות הברית ולאינטרסים חיוניים ואסטרטגיים שלה באזור. בין אלה נמנים במיוחד המאמצים לקדם את שיחות השלום הישראלי-פלסטיני, לטפח דמוקרטיה במזרח התיכון ולייצב את אפגניסטאן. אלא שהשיח הפנים-איראני מעיד שלכוח קודס נועד תפקיד מרכזי - במיוחד כאשר הדבר נוגע לייצוא המהפכה - בעיצובו החדש של הסדר המזרח תיכוני.

בדוח השנתי של מחלקת המדינה של ארה"ב שנקרא *דוחות המדינה על טרור*, בפרק על "מדינות חסות לטרור" תפס כוח קודס של משמרות המהפכה מקום מרכזי במשך שנים. דוח 2011 ציין, בין היתר:

כמי שסומנה כמדינת חסות לטרור בשנת 1984, איראן ממשיכה להיות מדינת החסות הפעילה ביותר לטרור בשנת 2010.... כוח קודס של איראן אימן את הטליבן באפגניסטאן.... לפחות מאז 2006, איראן הסדירה משלוחי נשק לחברי טליבן, לרבות נשק קל ותחמושת נלווית, פגזים מונעי רקטות, פצצות מרגמה, טילי 107 מ"מ וחומרי נפץ פלסטיים.

על אף הבטחתה של איראן לתמוך בייצובה של עיראק... כוח קודס ממשיך לספק לחמושים עיראקים טילים מתקדמים תוצרת איראן, רובי צלפים, נשק אוטומטי ומרגמות שגרמו למותם של חיילים בכוחות

הקואליציה ובכוחות עיראקיים, ובכללם אזרחים. איראן הייתה אחראית להחרפת התוצאות הקטלניות של אחדות מן המתקפות על כוחות ארה"ב על ידי ציוד החמושים ביכולות של הרכבת חומרי נפץ (EFP - מטען נפץ חלול חודרן), שנועדו לחדור רק"ם (רכב קרבי משוריין). כוח קודס, בתיאום עם חיזבאללה הלבנוני, אימן את החמושים השיעים מחוץ לעיראק והעמיד לרשותם גם יועצים בתוך עיראק, לצורך הקמה ושימוש בטכנולוגיה מתוחכמת ומאולתרת של מטעני נפץ ואמצעי לחימה מתקדמים אחרים.²

המשימה: הקמת תאי חיזבאללה בכל העולם

משמרות המהפכה האיראניים מורכבים מכוחות קרקע, אוויר, ים, טילים, בסיג' (מיליציה מתנדבים) וכוח קודס. כל הכוחות הצבאיים (הצבא ומשמרות המהפכה) כפופים למנהיג העליון האייתוללה עלי חמינאי. כחלק מהשיח הפנימי הגובר על כוח קודס של משמרות המהפכה, ציטט אתר האינטרנט השמרני משרק (Mashregh) (שמתאר את עצמו כמגויס ללוחמה רכה) מדברי חמינאי זמן קצר לאחר עלייתו לשלטון ב-1989, על תפקידם ומשימותיהם של משמרות המהפכה: המשימה השלישית (הראשונה והשנייה היו הגנה על המהפכה מבית ומחוץ), ובפרט זו של כוח קודס של משמרות המהפכה, היא "להקים תאי חיזבאללה בכל רחבי העולם כחלק מהמהפכה האסלאמית העולמית". על פי חמינאי, אין ספק שמשמרות המהפכה יטלו חלק במשימה זו: "איננו טוענים שנשלח את כוחות הצבא שלנו למקומות אחרים ונתערב בענייניהם הפנימיים של האחרים, אלא שהמהפכה האיראנית אינה פטורה מאחריות על תאי חיזבאללה חמושים ברחבי העולם [ואיננה יכולה להישאר אדישה לגורלם]."³

כוח קודס של משמרות המהפכה, הפועל מחוץ לגבולות איראן, מופקד על חיזוק הקשרים עם ארגונים אסלאמיים ושחקנים לא מדינתיים; ועל גיוס ואספקה של נשק עבורם, אימונים, מימון, ואינדוקטרינציה אידאולוגית במחנות באיראן ובמקומות כגון סודן, לבנון ועיראק. כוח קודס של משמרות המהפכה הוא האמצעי האפקטיבי והחשוב ביותר של ההנהגה האיראנית וקובעי המדיניות שלה לייצוא המהפכה באמצעות פעילות חתרנית נגד משטרים ערבים מתונים, לצד מתקפות טרור בפרופיל גבוה. כדי לאפשר הכחשה והתנערות של כוח קודס ממעורבותו בטרור, הוא עושה שימוש בשלוחיו - כגון החיזבאללה הלבנוני, חיזבאללה החיג'אזי, חיזבאללה הבחרייני וארגונים פלסטיניים חילוניים (המפקדה הכללית של החזית העממית לשחרור פלסטין) ואסלאמיים (חמאס, ג'יהאד אסלאמי פלסטיני) - לביצוע משימותיו. כפי שצוין, בתכנית ההתנקשות בשגריר הסעודי לאחרונה, ניסה המטה של כוח קודס לגייס את שירותיו של קרטל סמים מקסיקני.

הזרוע הביצועית של כוח קודס מחולקת ל"גייסות" מסוימים לכל מדינה או אזור. ישנן מנהלות למדינות האלה: חצי האי ערב/מדינות המפרץ, עיראק, לבנון, צפון אפריקה, אירופה וצפון אמריקה. לכוח קודס אגפים חשאיים בשגרירויות איראן, שסגורים בפני רוב צוות השגרירות. פעולותיו מתואמות בין משמרות המהפכה, משרד המודיעין ומשרד החוץ (על פי רוב כאשר נחשפת פעילות של כוח קודס ומתעורר צורך דחוף להכחיש את מעורבותה של איראן).⁴

יודגש כי כוח קודס עמד במשימותיו בנאמנות, ועד לאחרונה נותר מחוץ לאור הזרקורים והתקשורת העולמית והמקומית. על אף מודעותן של סוכנויות מודיעין מערביות וערביות לפעילות כוח קודס ומאמציהן לטרפדה, איראן כמדינה מעולם לא שילמה על כך את המחיר המדיני, הכלכלי או הצבאי. הדבר רק תרם לחיזוק ביטחונה העצמי של איראן, ככל שהיא ממשיכה להעצים את כוח קודס כזרוע ביצועית למשימות המיוחדות ופעילויות "ענישה" בכל רחבי העולם.

הרתעה ומתקפת נגד

השיח הפנים-איראני הנוכחי סביב כוח קודס של משמרות המהפכה התעורר לאחר שנים רבות שבהן אפפה הילה של מסתורין וחשאיות את הכוח ומפקדיו. כוח קודס פעל מעבר לגבולות איראן, סייע ואימן ארגוני טרור וקבוצות אסלאמיות שהתנגדו למשטרים ערביים מתונים (בצפון אפריקה) ולמשטרים במקומות שונים בעולם, הקים את כוח חיזבאללה בלבנון, חימש ארגונים פלסטיניים ברקטות וטילי נ"ט, והוא אחראי להקצת

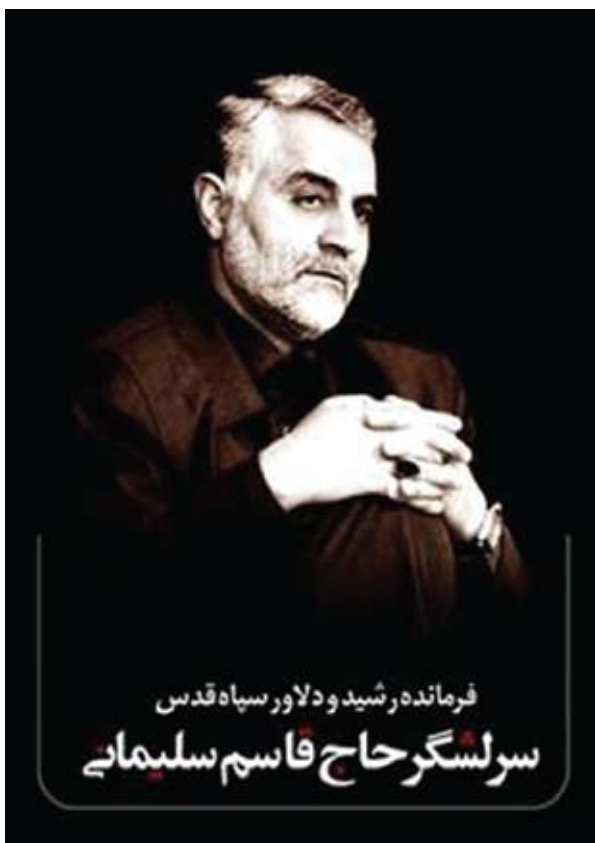
הדם המתמשכת של האמריקנים בעיראק ובאפגניסטאן. כוח קודס היה מעורב, במישרין ובעקיפין, וממשיך להיות מעורב גם כיום, במתקפות טרור ברחבי המזרח התיכון ומעבר לו, המכוונות נגד אמריקנים, ערבים, ישראלים/יהודים ומטרות אחרות על פי פקודות ההנהגה האיראנית.

הפרסום הגובר באיראן סביב כוח קודס, כוח העלית של משמרות המהפכה, אינו רק תגובה לחשיפת מעורבותו במזימת ההתנקשות בחייו של השגריר הסעודי. הוא גם חלק מתגובתה האסטרטגית הרחבה יותר של איראן לתמורות בזירה האזורית והבינלאומית, ולהתעצמותם של האויבים (ובכללם העיצומים) הצבאיים והמדיניים עליה. איראן העצימה את כוח קודס ומפקדה, ובעיניה נתפס הדבר כחלק מהתגובה לאיומים המרחפים עליה, הן כהרתעה והן כתגובה על מתקפה אפשרית. הצהרתו של חמינאי לפיה איראן תגיב לכל התקפה עוררה עניין רב באיראן. כוח קודס אמור להשיב מלחמה שיערה בשטח האויב, הן בעצמו הן באמצעות שלוחיו, אותם טיפח במשך שנים עד ליום שבו יגיע "רגע האמת". חלקים של כוח קודס אמורים להשתתף במבצעים נגד הצי האמריקני במפרץ הפרסי ובהטלת סגר על מצרי הורמוז.

"אין טעם לירות בגוויה"

מאז נחשפה פעילות כוח קודס על אדמת ארצות הברית, ולאור הצעות אחרונות של כמה מבכירי מערכת הביטחון האמריקנית להתנקש בבכירים של כוח קודס, לרבות במפקדו קאסם סולימאני, הפנתה איראן תשומת לב תקשורתית וציבורית חסרת תקדים למשימות הכוח, למטרותיו ולמפקדיו. ההצעות להתנקש במפקדי כוח קודס עוררו תגובות מזלזלות ואיומים בוטים. מפקד הבסיג', גנרל מוחמד רזה נקדי, אישר כי אם תתנקש ארצות הברית באישים אלה "אנחנו לא נפעיל את נשקנו נגדם" "כי אין טעם לירות בגוויה".⁵ שופרו של כוח קודס, סובחי סאדק, קבע כי מי שמדברים על התנקשות במפקדי הכוח "מעורערים בנפשם" וכי מדיניות ארצות הברית באזור היא ב"שטח הפקר".⁶ אמיר עלי חג'זאדה, מפקד כוח התעופה והחלל במשמרות המהפכה, המליץ למפקדי צבא ארה"ב: "אל לכם לשכוח שיש

נוכחות גדולה של מפקדים אמריקנים באפגניסטאן, בעיראק ובארצות האזור. אם תהרגו אחד מאתנו, אנחנו נהרוג תריסרים מכם.....[אתם] מאיימים על דג בים? אפילו אחרי מלחמת איראן-עיראק אינכם מבינים שמפקדינו ממשיכים לחיות עם טעמו המתוק של מות קדושים ותמיד מוכנים למות בדרך האלוהים?".⁷ העיתון השמרני ג'באן כתב שיכולתו המוצהרת של סולימאני "לזכות בניצחון בלי להשתמש בכוח צבאי מסבירה את ההאשמות שהוטחו בו ובאיראן ואת החשש הרב של המערב".⁸

מפקד כוח קודס של משמרות המהפכה, קאסם סולימאני, מתכנן-על של הטרור

"תור הזהב" של ייצוא המהפכה

ה"אביב הערבי" או ה"התעוררות האסלאמית" כפי שמכנה אותה איראן, הציבה את ייצוא המהפכה האסלאמית - ומכאן גם את כוח קודס של משמרות המהפכה - בראש סדר היום האיראני. טהרן מנסה לתרגם את התמורות במזרח התיכון להישגים, במיוחד כאשר הדבר נוגע לחוד החנית של השאיפות האסלאמיסטיות. הדבר מוצא ביטוי שוב ושוב בהצהרות, גם של אישים איראנים בכירים, שה"התעוררות האסלאמית" הושפעה מהמהפכה האיראנית ועוד יותר מכך - מעמידתה האיתנה של איראן נגד המערב במשך יותר משנה בהגנה על התפתחות זו.

נפילתם של המשטרים הפרו-אמריקנים במצרים ובטוניסיה, לצד הזעזועים בכמה ממדינות המפרץ, הובילו את איראן להפעיל את כוח קודס של משמרות המהפכה ביתר שאת, ויחד עמו גם את רשת התעמולה האיראנית - ובמיוחד את ערוץ הטלוויזיה בערבית שלה אל-עלאם, שמכוון לרחוב הערבי-אסלאמי. המטרה היא לבסס הישגים באותן מדינות ערביות אשר "השתחררו מעול המערב והקפיטליזם" בעודן מחדשות את קשריהן עם ארגונים אסלאמיים, אשר נתמכו על ידי איראן בחשאי, בסיוע החיזבאללה הלבנוני. בין אלה נמנים א'נהדה בטוניסיה, האחים המוסלמים במצרים ובירדן ואחרים.

העיתון קיהאן, המקורב לחמינאי ומשקף את עמדותיו ככלל, התייחס בדיוק לנושא זה, במיוחד - ובאורח חסר תקדים - לפעילותו ולמקור כוחו של כוח קודס על פני שנים. ראוי לצטט את המאמר בהרחבה הואיל ומתברר ממנו הרציונל המנחה את ההנהגה האיראנית בימים אלה של "התעוררות אסלאמית" ואת ירידת קרנה של ההשפעה האמריקנית והמערבית באזור (ולא פחות את היציאה מעיראק, מהלך האירועים הצפוי באפגניסטאן ונפילת מובארק).⁹ לדוגמה:

ככמה זירות פעילות במזרח התיכון, מלבנון ועד השטחים הפלסטיניים, עיראק ואפגניסטאן, נחשף בבת אחת החשש של ארצות הברית מפני כוח קודס בכלל וממפקדו קאסם סולימאני בפרט, אך אין ספק שחשש זה לא צץ לפתע. במשך יותר מעשור כוח קודס של משמרות המהפכה הילך אימים על ארצות הברית... מאז כבשה את עיראק ואפגניסטאן ונכנסה לאזור, טעמה יותר מאי פעם בעבר את טעמו של עימות עם כוח קודס במובן העמוק והמוחשי ביותר.

קיהאן גם קובע כי:

הערכתה של ארצות הברית לאיראן ככוח אזורי מבוססת בעיקר, ואולי רק, על ניסיונה [המר] במפגשים עם כוח קודס. כאשר לפני כעשור החליטו האמריקנים על נוכחות צבאית מסיבית באזור... הם סברו שהמזרח התיכון הוא מרחב פתוח ונטול מתחרים; אך כיום הבנתם מציאותית וברורה יותר ביחס למגבלותיהם הביצועיות, המודיעיניות והמדיניות ולא נותרה להם ברירה אלא לארוז את חפציהם ולהסתלק מהאזור.

קיהאן ממשיך ברוח מתריסה זו:

בעוד שרבים אולי אינם מודעים לכך, האמת החשובה היא שכוח קודס של משמרות המהפכה ומפקדו קאסם סולימאני מילאו בעצמם את התפקיד המכריע ביותר בדיכוי מכונת המלחמה האמריקנית במזרח התיכון....

הם אינם מסוגלים להבין מהו כוח קודס, כיצד הוא פועל ואלו יעדים סימן לעצמו... תהיה דעתם של האמריקנים אשר תהיה, כוח קודס הוא יותר מאשר כוח ממשי, ביצועי; זוהי אידאולוגיה, אידאולוגיה שאינה מכירה בגבולות, דוקטרינה שיש בה תנאים ואמונות שמתקיימים במסלול התנגשות ישיר עם תרבות המערב. אם האמריקנים רוצים להבין את סוד כוחו והצלחתו של כוח קודס, יהיה עליהם להניח בצד את ההערכות מסוג "ג'יימס בונד" ולתת דעתם על התשתית האידאולוגית שמניעה כוח זה:

כוחו של האסלאם המהפכני: הפחד שמניע את האמריקנים לנטוש את אדמת האסלאם לעד אינו הפחד מפני טיילי החמאס או לוחמי הגרילה של חיזבאללה, אלא הפחד מפני האדאולוגיה שאימצו 30 לוחמי חיזבאללה בכפר אייטה אל-שעאב בלבנון בעת מצור בן 33 ימים. כשיבינו האמריקנים את סוד הנחישות, יעריכו גם את עוצמתו של כוח קודס, של קאסם סולימאני ושל חסן נסראללה.

« העוינות העמוקה כלפי ישראל ("משטר הכיבוש הנפשע"): המאבק בישראל, ובה בעת בכל מה שקשור בארצות הברית באזור, הוא הקטר המוביל את האסלאם המהפכני בשטח. זוהי נקודה שמנהיגי הבית הלבן מעולם לא הבינו כאשר מהפכות אסלאמיות פורצות באזור. ייחודו של כוח קודס הוא בכך שבמהלך כל אותן שנים בהן סברה ארצות הברית ששליטתה באזור נשמרה על ידי נשיאי מצרים וטוניסיה ומלך סעודיה, שעשו אותו למקום בטוח עבור ישראל, היה זה כוח קודס של משמרות המהפכה ששמר על גחלת המאבק נגד הציונים בלב המאמינים, וליבה אותה מדי יום ביומו עד שכיום בווערת הלהבה הפושטת בקרב האמריקנים באזור.

« חשש מפני התפשטות הפרדיגמה של המהפכה האסלאמית: ארצות הברית הבינה כי שיבתו של האסלאם המדיני לאזור תמריץ את התפשטות דגם המהפכה האיראנית.... כוח קודס אכן מחמש את הלוחמים באזור - אך לא בנשק, אלא באידאולוגיה שחזקה אלף מונים מכל נשק. קאסם סולימאני לא סיפק נשק לאיש באזור; אין בכך צורך, הואיל והוא לימד את לוחמיו באזור כיצד לחשוב כדי להכות בגופו של האימפריאליזם... הפחד מפני כוח קודס הוא פחד מפני אובדן המשמעות של גבולות. כוח קודס לימד את המאמינים להילחם באויב במגרש שלו.

"מות קדושים"

קאסם סולימאני אינו רק מפקד כוח קודס אלא גם מקורב מאד לחמינאי. הוא מצטייר כאחד המועמדים לנשיאות איראן, והבולטות שזכה לה בתקשורת בשבועות האחרונים נועדה אולי לשרת מטרה זו. לאחרונה, במסגרת "שבוע בסיג", נאם סולימאני נאום פרוגרמטי שבו חשף את השקפת עולמו והערכותיו לגבי ההתפתחויות באזור.¹⁰ רוח הדברים של הנאום מהווה מעין המשך ישיר למאמר שהתפרסם בקיהאן ובאמצעי תקשורת אחרים. הוא מעיד כי התבצעה באיראן הערכה כוללת של האיומים עמם היא מתמודדת והאפשרויות העומדות בפניה, וכי הוחלט לאמץ קו תעמולתי אחיד. קו זה מדגיש את תפקידו האידאולוגי של כוח קודס, בעוד הוא מעמעם את מעורבותו הצבאית (המוכחת) בחלקים שונים של העולם.

סולימאני, שעל פי רוב מקפיד להתרחק מהתקשורת ומעין הציבור, אמר כי האיומים האחרונים על חייו משקפים את חוסר ההבנה האמריקני לתרבות הבסיג' והשהאדה ("מות הקדושים"). לטענתו, עד כה לא עלה בידי אמריקה והמערב להבין כי מות קדושים הוא האידאל בעיני כל חבר בסיג'. לפיכך איש מהם אינו ירא מן המוות ואיומים כאלה רק מעצימים את נחישותם. סולימאני הכריז כי אזהרותיה של ארצות הברית כלפי איראן "נובעות מהערכות שגויות של האויב שטרם הבין כי לא ניתן לאיים על העם האיראני... ובכל פעם שמישהו שובר בקבוק הוא נעשה חד יותר". סולימאני, שמופקד על ביצוע מדיניות הייצוא של המהפכה ועל עיצוב פני המזרח התיכון בהתאם להשקפת העולם האיראנית, הצהיר כי "ההתעוררות האסלאמית היא קול שאתם [דהיינו אויבי איראן] אינכם שומעים, ועליכם לדעת שארצות הברית אינה מתמודדת רק עם איראן אחת אלא עם עשרות מדינות [שמבוססות על הדגם של] איראן שהופיעו באזור. העמים התקוממו נגד ארצות הברית". הוא התייחס אל מצרים כאל "עוד איראן" ופנה אל ארצות המערב:

עדיין לא הגעתם להבנה ולהערכה מדויקת של עניין זה. עליכם לדעת שמצרים היא איראן שנייה שנולדה באזור, ובחריין, לוב ותימן אף הן הפכו לעוד איראן... אתם, שמנתחים התקוממויות אלה [כלומר את האביב הערבי], כלום אינכם רואים שהן החלו במסגדים? אינכם רואים שהעמים נענים לקול האסלאם ומפנים עורף לרוע שלכם.

סולימאני הוסיף שההשקפה הרואה בהתקוממויות באזור התעוררות חברתית היא שגויה, וקבע "מי שאומר זאת מרמה את עצמו. התעוררות זו היא אסלאמית בלבד".

ד"ר אמיר מוהביאן, מרצה ומומחה לעניינים מדיניים, פרסם מאמר נדיר וחסר תקדים באתר של חמינאי, שללא ספק זכה לאישורו. המאמר, ששוקל תסריטים שונים של התקפה על איראן, מתייחס לכוח קודס של משמרות המהפכה. מוהביאן מנתח את כישלונן של אסטרטגיות מערביות שונות (סנקציות, חתרנות מדינית, לחץ על סוריה וחיזבאללה) וטוען שאיומי המערב על חייו של מפקד כוח קודס נועדו, בין השאר, להגביל את תנועתו ולמנוע ממנו לסייע לסוריה. מוהביאן טוען גם כי המערב כשל בהבנת משימתו של כוח קודס ומהות "התשתית האידאולוגית והאינטלקטואלית" שלו; במקום זאת, מתמקדות מדינות המערב בתפקודיו הביצועיים ובסיוע שהוא מגיש, כך הם מאמינים, לארגונים שונים בעולם.¹¹

פָּקס אִירָאנָה (Pax Irana)?

לסיכום, ההתמקדות האיראנית הגדלה והולכת בכוח קודס של משמרות המהפכה אינה מקרית. זהו היבט מרכזי בגישתה של איראן להתפתחויות האחרונות במזרח התיכון, ובמיוחד להתעצמותן של התנועות האסלאמיות. אלה הן התנועות שאיתן שמר כוח קודס על מערכת קשרים סמויה במשך שנים, אימן ומימן את פעיליהן וסייע להן לשאוף להחלפת משטרים ולהדחתם של "השליטים הערבים-מערביים, עושי דברו של המערב". איראן מנסה לעצמה את עלייתן של התנועות האסלאמיות, שלטענתה ראו בה דגם אסלאמי להתמודדות עם האימפריאליזם על כל המשתמע ממנו. בכך שמה איראן דגש מיוחד על הפער האידאולוגי העמוק בינה לבין ארצות הברית בפרט והמערב בכלל, במיוחד ככל שהדבר נוגע להבנתם של התהליכים האסלאמיים ארוכי הטווח שמתרחשים במזרח התיכון. מנקודת מבטה של איראן, הטיפוח האידאולוגי הנחוש - שמתמקד באסלאם, באיתנות ובנכונות להקרבה (ולא הדמוקרטיה והערכים המערביים) - הוא שבסיוע כוח קודס חולל לבסוף את השינוי המיוחל. כוח קודס של משמרות המהפכה, שעד לאחרונה פעל מאחורי הקלעים, הגיח עתה למרכז הבמה. מנקודת מבטה של איראן, המשימה לייצא את המהפכה ולחולל שינוי דרמטי במזרח התיכון מוכתרת בהצלחה. לא בכדי נקרא הארגון כוח קודס (ירושלים), הואיל ושחרור ירושלים מידי הציונים הוא שאיפתם של כל המוסלמים, ומכאן מכנה משותף שמדבר אל לבו של הרחוב הערבי-האסלאמי.

לאור השינוי שמתחולל במזרח התיכון על גווניו האסלאמיים, חותרת איראן להציג תכנית פעולה מסודרת, כמו גם כלים - כגון כוח קודס - ליישומה. המערב, שמשך שנים העלים עין מפעילות כוח קודס וגורמים איראניים אחרים שהשתמשו בטרור ובחתרנות בשירות מדיניות חוץ אגרסיבית, עומד מעתה לשלם את מחיר העיוורון שהפגין כלפי איראן ולאחרונה גם כלפי סוריה (בה ממשיכה איראן לבחוש).

איראן נמצאת כיום בעמדה טובה יותר לקדם את השינויים במזרח התיכון. היא פועלת מתוך תחושה של עוצמה, שגובלת לעתים בשכרון-כוח, המתבטאת בהגברת אמצעי ההתרסה כלפי ארצות הברית והמערב. במהלך ההשתלטות על שגרירות בריטניה בטהרן לאחרונה, נופפו הסטודנטים לראווה בתמונתו של סולימאני. לדידם, הוא המודל הראוי לעיצובו מחדש של המזרח התיכון - ללא בריטניה וארצות הברית (וישראל) - מודל שעולה בקנה אחד עם הפרדיגמה האסלאמית שייצא כוח קודס במהלך שנותיה של המהפכה והנחישות האיראנית לעולם הערבי ואפילו מעבר לו, לחצר האחורית של ארצות הברית באמריקה הלטינית.

אם בעבר התקשתה ארצות הברית בהשגת יעדיה האסטרטגיים במזרח התיכון, כולל בעיראק, בלבנון, באפגניסטאן ובזירה הפלסטינית - לא מעט בשל המכשולים שהציב בדרכה כוח קודס - תהפוך משימתה קשה מאה מונים הודות להתקדמותה של איראן לעבר נשק גרעיני. ואם לא די בכך, משטרים אסלאמיים צצים עכשיו בזה אחר זה בעולם הערבי. מקצת מהתנועות האסלאמיות שמשלטות - בטוניסיה ובמרקו, ברשות הפלסטינית ואולי אף במצרים - חטפו את "החורף האסלאמי" שלהן משליטים ערבים בסיוע איראן, בין השאר באמצעות כוח קודס.

איראן, שמשך שנים טיפחה את התנועות האסלאמיות בלי ששילמה את מחיר מעשיה, קוטפת עתה את פירות מאמציה רבי השנים ומייחסת את ההצלחה לכוח קודס.

1. <http://www.justice.gov/opa/documents/us-v-arbabsiar-shakuri-complaint.pdf>.
2. <http://www.state.gov/s/ct/rls/crt/2010/170260.htm>.
3. <http://www.mashreghnews.ir/fa/news/78963/%D9%85%D8%A7%D9%85%D9%88%D8%B1%DB%8C%D8%AA-%D9%86%DB%8C%D8%B1%D9%88%DB%8C-%D9%82%D8%AF%D8%B3-%D8%A8%D9%87-%D8%B1%D9%88%D8%A7%DB%8C%D8%AA-%D9%81%D8%B1%D9%85%D8%A7%D9%86%D8%AF%D9%87-%DA%A9%D9%84-%D9%82%D9%88%D8%A7>.
4. Anthony H. Cordesman and Martin Kleiber, *Iran's Military Forces and Warfighting Capabilities* (CSIS, 2007), 78-80.
5. <http://www.javanonline.ir/vdcguw9twak9nu4.rpra.html>.
6. <http://www.sobhesadegh.ir/1390/0523/p01.pdf>.
7. <http://www.asriran.com/fa/news/188578/%D9%87%D8%B4%D8%AF%D8%A7%D8%B1-%DB%8C%DA%A9-%D9%81%D8%B1%D9%85%D8%A7%D9%86%D8%AF%D9%87-%D8%B3%D9%BE%D8%A7%D9%87-%D8%A8%D9%87-%D8%A2%D9%85%D8%B1%DB%8C%DA%A9%D8%A7-%D8%A7%DA%AF%D8%B1-%DB%8C%DA%A9%DB%8C-%D8%A7%D8%B2-%D9%258>.
8. <http://www.javanonline.ir/vdcce1q0x2bqpm8.ala2.html>.
9. <http://www.kayhannews.ir/900814/2.htm>.
10. <http://www.javanonline.ir/images/magazine/0001/files/atfl00000117-0006.pdf>.
11. <http://farsi.khamenei.ir/others-note?id=17882>.